
Redaktøren svarer:

KORRESPONDANSER

MAGNE NYLENNA

Tidsskriftet

Sten Jacobsen stiller viktige og vanskelige spørsmål. Oppmerksomheten omkring mulige interessekonflikter knyttet til vitenskapelig publisering er økende.

Medisinske tidsskrifter er opptatt av å sikre sine lesere så uavhengig og etterrettelig informasjon som mulig. Det er riktig, som Jacobsen anfører, at *New England Journal of Medicine* har vært ledende i så måte, ved at de allerede i 1984 innførte regler for offentliggjøring av kommersielle egeninteresser blant sine forfattere (1). Fra 1990 har man i Boston hatt som uttalt politikk at forfattere av ledere og oversiktsartikler ikke skal ha noen befatning med firmaer som kan ha økonomisk gevinst av legemidler eller annet som omtales i artikkelen (2). Selv for *New England Journal of Medicine* har dette vært vanskelig å etterleve (3), og den avtroppende redaktøren Marcia Angell har nylig uttalt at ”we routinely encounter . . . difficulties in finding editorialists” (4).

De fleste andre tidsskrifter, for eksempel *British Medical Journal*, har valgt en annen strategi der åpenhet og offentliggjøring av mulige interessekonflikter er hovedsaken (5). Dette er også vårt mål i *Tidsskrift for Den norske lægeforening*. Slik situasjonen er, og ikke minst slik utviklingen synes å bli, vil det på mange områder være umulig for oss å finne norske lederskribenter som ikke på en eller annen måte kan sies å ha potensielle egeninteresser i en sak. Dette gjelder ikke bare i forhold til legemiddelindustrien, men også overfor andre interessenter som offentlige myndigheter, godkjenningssinstanser, foreninger etc. I erkjennelse av at mange har en eller annen form for tilknytning til emnet de omtaler som kan berøre deres habilitet, har vi valgt å offentliggjøre en ”minibiografi” som klarlegger så vel forfatterens bakgrunn og spesielle kompetanse som mulige interessekonflikter knyttet til den aktuelle saken.

I Tidsskriftets forfatterveiledning står det i dag at ”eventuelle kommersielle egeninteresser eller andre interessekonflikter knyttet til det innsendte manuskriptet, skal angis i oversendelsesbrevet” (6). Dette gjelder alle typer

artikler, og i redaksjonen drøfter vi kontinuerlig hvordan vi kan sikre oss at slike opplysninger blir gitt, og på hvilken måte vi skal la våre lesere få del i dem.

LITTERATUR

1. Relman A. Dealing with conflict of interest. *N Engl J Med* 1984; 310: 1182 – 3.
2. Relman A. New "information for authors" – and readers. *N Engl J Med* 1990; 323: 56.
3. Angell M, Utiger RD, Wood AJJ. Disclosure of authors' conflict of interest: a follow up. *N Engl J Med* 2000; 342: 586 – 7.
4. Angell M. Is academic medicine for sale? *N Engl J Med* 2000; 342: 1516 – 8.
5. Smith R. Beyond conflict of interest. Transparency is the key. *BMJ* 1998; 317: 291 – 2.
6. www.legeforeningen.no/tsweb/skbruk/forfatte

Publisert: 20. august 2000. Tidsskr Nor Legeforen.

© Tidsskrift for Den norske legeforening 2026. Lastet ned fra tidsskriftet.no 24. juni 2026.